

TÖRTÉNELMI ARCKÉPEK

MARGULES, Max

(Brody /Galícia/, 1856. április 23. – Perchtolds /Bécs mellett/, 1920. október 4.)

Oszták fizikus, kémikus és meteorológus. 1880-ban bécsi főiskolai magántanár, 1882-től 1906-ig az oszták meteorológiai intézet titkára. Munkái az aerodinamika elméleti területén jelentősek. A róla elnevezett Margules-féle egyenlet összefüggést állapít meg a frontfelület hajlásszöge, a front vonalával párhuzamos tengelyek sebességkomponensei és a légtömegek sűrűsége (hőmérséklete) között. Sz.P. Hromov tankönyve: A dinamikus meteorológia alapjai, egy fejezete (41.§.) részletesen foglalkozik frontokkal kapcsolatos megállapításaival. Margules elméleti vizsgálatai a maga korában úttörő jellegűek voltak, melyek a viharokkal, zivatarokkal és szélroham vonalakkal (bőékkal) foglalkoztak. A fizika és kémia területén is kiválót alkotott. A világtól való elidegenedése akadályozta meg abban, hogy mint főiskolai tanár elméleti eredményeinek megfelelő állást foglaljon el. Korán nyugdíjba vonult, magányosan, az első világháború végén már nyomorogva nem tudta magát elhatározni, hogy külső, anyagi segítséget vegyen igénybe. Exner, az oszták intézet igazgatója a remete módjára teljes visszavonultságban és a háború után roppant szegénységben élő tudóst falusi magányában többször fölkereste, de segítséget tőle sem fogadott el. Az elszegényedett tudós végzetét 1920-ban már az orvosok sem tudták befolyásolni, nagy nyomorban éhenhalt.

S.A.